

РЕШЕНИЕ

№ 19369

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 18.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **7566** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Постъпила е жалба от "Хит ауто БТ" ЕООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], ул.493 №5, ЕИК по Булстат:[ЕИК], представлявано от Б. С. Т., подадена чрез адв.К., против Ревизионен акт (РА) № Р-22221021003035-091-001/15.03.2022 г., в частта, потвърдена и изменена с Решение № 872/06.06.2022 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, относно определените на жалбоподателя задължения за ДДС в намаления им общ размер 160 837,98 лв. ведно с лихви от 852,09 лв.; за лихви за ДДС в потвърдения им общ размер 2 998,27 лв.; за корпоративен данък за 2018 г. в намаления му размер 5 079,28 лв. ведно с лихва от 51,83 лв., за 2019 г. в намаления му размер 6 118,33 лв. ведно с лихва от 198,55 лв., и за 2020 г. в намаления му размер 11 598,44 лв. без лихва. В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на РА, тъй като според жалбоподателя констатациите му са необосновани. Подателят на жалбата са оплаква, че актът е издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Оспорва тезата на ревизиращите органи за приложимост на особения ред за облагане по чл.122 ДОПК. Подчертава, че при ревизията е разместена тежестта на доказване. Твърди, че органът по приходите не е обсъдил събраните в хода на производството доказателства. Претендира отмяна на обжалвания акт. В с.з. жалбоподателят чрез адв.К. поддържа жалбата, моли за отмяна на акта и за присъждане на разноски. Представя писмена защита с подробни

съображения.

Ответникът - Директорът на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез пълномощника си юк. М. оспорва жалбата. Моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 ДОПК. Решението на ДОДОП е връчено на жалбоподателя по електронен път на 07.06.2022 г. (л.29). Жалбата е подадена на 17.06.2022 г., видно от положения вх.№ 53-00-517, от надлежно упълномощен адвокат (л.12) и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

По делото се установява следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221021003035-020-001/ 27.05.2021 г., издадена от Д. Б. К. - Началник сектор при ТД на НАП-гр.В., е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения по ЗДДС за данъчните периоди от м.януари 2018 г. до м.януари 2021 г., както и задължения за корпоративен данък за периода от 2018 г. до 2020 г. За ревизиращи органи са определени М. П. Г.-Н., гл.инспектор по приходите при ТД на НАП-гр.В. – ръководител на ревизията; и С. Й. В. ст.инспектор по приходите при ТД на НАП-гр.В.. ЗВР е връчена на 04.06.2021 г. по електронен път, като е определен тримесечен срок за приключване на ревизията. ЗВР е изменяна със ЗИЗВР № Р-22221021003035-020-002/03.09.2021 г., № Р-22221021003035-020- 003/02.11.2021 г., с които срокът за приключване на ревизията е продължаван. Последната ЗИЗВР е издадена въз основа на Заповед №Р-22221021003035-ЗИД-001/02.11.2021 г. на Изпълнителния директор на НАП. Органът, възложил ревизията, е оправомощен със Заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С..

Ревизионният доклад /РД/ по възложената ревизия под № 1301979 е изготвен на 18.02.2022 г. и е връчен по електронен път на 21.02.2022 г. на ревизираното лице. Срещу констатациите от РД жалбоподателят е подал възражение вх.№ 53-00-489/01.03.2022 г.

Ревизионният акт, предмет на настоящото производство, с № № Р-22221021003035-091-001 е издаден на 15.03.2022 г. от Д. Б. К. - Началник отдел „Ревизии“ при ТД на НАП-гр.В. – орган, възложил ревизията, и М. П. Г.-Н., гл.инспектор по приходите при ТД на НАП-гр.В. – ръководител на ревизията. РА е връчен на задълженото лице по електронен път на 23.03.2022 г. С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях, а подаденото възражение е отхвърлено като неоснователно.

При ревизията е установено наличието на обстоятелство по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК - данни за укрити приходи или доходи във връзка с договор за отдаване под наем на площи за билборд, както и укрити доходи по договори за лизингови автомобили. Във връзка с връчено искане от 20.10.2021 г. дружеството е представена справка-таблица за множество покупки на автомобили през ревизирания период предимно от К. - транспортирани до Германия/Нидерландия, а от там до България, като за

транспортирането им до България не са представени транспортни документи. С оглед това обстоятелство органите по приходите са посочили, че е установено наличието и на обстоятелство по чл.122, ал.1, т.4 ДОПК - липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред.

На ревизираното лице е изпратено Уведомление изх.№ Р-22221021003035-113-001/19.01.2022 г. по реда на чл.124, ал.1 ДОПК, с което същото е уведомено, че основата му за облагане с данъци ще бъде определена по реда на чл.122 ДОПК. С искане от 19.01.2022 г. е изискана Декларация по чл.124, ал.3 ДОПК, но такава не е представена. Не е представено становище по връчените уведомления.

За определяне на данъчната основа, върху която се дължи ДДС и корпоративен данък органите по приходите са извършили анализ по реда на чл.122, ал.2 ДОПК за относимите към дружеството обстоятелства, като установените факти са описани на с.4-6 от РД.

В частта по ЗДДС ревизията е направила следните констатации, относими към настоящото съдебно оспорване:

1. През ревизирания период жалбоподателят е извършвал продажба на автомобили втора употреба, за които е приложимо облагането върху маржа по реда на чл.143 ЗДДС, а именно:

- А. А8 с фактура №767/01.11.2019 г. за сумата 136 908,10 лв., закупен с фактура 7...482/26.09.19 г. за 60 000 евро /117 349,68/ лв.;

- М. с фактура № 642/15.01.2018 г. за сумата 46 000 лв., закупен съгласно Договор за покупко-продажба от 11.12.2017 г. за сумата 45 000 лв.;

- М. с фактура № 698/01.06.2018 г. за сумата 25 230,20 лв., придобит чрез замяна на друг автомобил от Е. Б., съгласно Договор за замяна от 11.05.2017 г. и е заведен със стойност в размер на 24 720 лв. в сметка 304-Стоки;

- БМВ 760 LI с фактура №775/18.12.2019 г. за сумата 222 965 лв., закупен с Договор за покупко-продажба от 30.11.2018 г. от Посолството на Катар в Република България за сумата 166 000 лв. /по който е начислен само ДДС в размер на 5 850,14 лв. през м.декември 2019 г./;

- М., продаден съгласно Договор за лизинг от 11.09.2020 г. за сумата 65 032,80 лв., закупен с фактура № 205/08.07.2020 г. на стойност 50 000 лв.

На основание чл.143 ЗДДС ревизията е доначислила ДДС общо в размер на 9 863,92 лв., както следва: за м.януари 2018 г. - 166,67 лв.; за м.юни 2018 г. - 85,03 лв.; за м.ноември 2019 г. - 3 259,72 лв.; за м.декември 2019 г. - 3 644,02 лв.; за м.септември 2020 г. - 2 505,47 лв., върху данъчна основа, определена по реда на чл.145, ал.1 ЗДДС, съобразно формулата по чл.88, ал.1 ППЗДДС.

2. Жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер на 37,50 лв. по една и съща фактура - № [ЕГН]/29.07.2020 г., издадена от „Силвър стар ритейл“ ЕАД съответно през м.юли 2020 г., поради което на основание чл.71, т.1 ЗДДС не е признато правото на данъчен кредит в размер на 37,50 лв.

3. Жалбоподателят е закупил три мобилни телефонни апарати от „А1 България“ ЕООД и „БТК“ ЕАД, за които е ползвал правото на приспадане на пълен данъчен кредит общо в размер на 769,99 лв. през данъчни периоди м.октомври 2019 г.,

м.януари и м.февруари 2020 г.

Като е взела предвид, че през целия ревизиран период единствено собственикът на дружеството е упражнявал дейност в същото, ревизията е приела, че мобилните апарати не се използват за икономическата дейност на дружеството, поради което на основание чл.69, ал.1 ЗДДС е отказала правото на данъчен кредит в общ размер 769,99 лв. за посочените периоди.

4. Жалбоподателят е осъществил ВОП през м.декември 2020 г. съгласно фактура № 951-2020/02.12.2020 г. на стойност 116 000 евро, издадена от E. GmbH, Германия. Ревизираното лице е издало протокол № 22045/01.06.2021 г. на основание чл.117 ЗДДС с данъчна основа 226 876,28 лв. и начислен ДДС в размер на 45 375,26 лв., който е включен в дневника за продажби през м.юни 2021 г.

За закъсняло начисляване на ДДС ревизията е начислила лихва за забава в размер на 2 218,52 лв. за периода от 15.01.2021 г., докогато е следвало да се подаде СД за м.декември 2020 г., до 09.07.2021 г., когато е подадена СД с включен указаният протокол.

5. Жалбоподателят е продал на З. У. магазин съгласно Нотариален акт № 185/07.05.2020 г., за което е издадена фактура № 811/07.05.2020 г. на стойност 117 349,80 лв. За извършената продажба не е начислен ДДС. Ревизията е установила, че дружеството е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 166,67 лв. при покупката на магазина по фактура № 15/24.07.2007 г., издадена от „Рила билд“ ЕООД.

Тъй като за покупката на имота е ползвано правото на приспадане на данъчен кредит, ревизията е приложила чл.79, ал.2 ЗДДС и е извършила корекция на ползвания данъчен кредит в размер на 3 208,33 лв. за данъчен период м.май 2020 г.

6. Жалбоподателят е прехвърлил автомобил при условията на финансов лизинг.

а/ на Л. В., като впоследствие автомобилът е отдаден на лизинг на „Ди енд Джи фарма“ ЕООД, като дължимият ДДС е начисляван от жалбоподателя ежемесечно с издаване на фактура. В хода на ревизията Л. В. е представила Договор 02/01.08.2018 г. за финансов лизинг на автомобил М., като определената лизингова цена е в размер на 71 169,99 лв. Представено е Споразумение между „Хит ауто БТ“ ЕООД, „Ди енд Джи фарма“ ЕООД и Л. В., съгласно което В. прехвърля на „Ди енд Джи фарма“ ЕООД правата и задълженията си по договора за лизинг от 01.08.2018 г. за придобиване на посочения автомобил, като плащанията на месечните вноски ще се извършва от „Ди енд Джи фарма“ ЕООД. Представен е погасителен план, съгласно който главницата с ДДС е общо в размер на 59 144 лв., а лихвата е в размер на 12 025,99 лв.

Ревизията е приела, че е извършено фактическо предоставяне на автомобила на 01.08.2018 г., като лизингополучателят има право да придобие лизинговата вещь след изтичане на договора. Позовала се е на договора, според който продавачът е прехвърлил на купувача значителни рискове и изгоди, свързани със собствеността на автомобила. В тази връзка е прието, че на 01.08.2018 г. е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл.6, ал.2, т.2 ЗДДС и ревизираното лице е следвало да начисли ДДС в размер на 9 857,33 лв. върху данъчна основа 49 286,67 лв. през м.август 2018 г. Към датата на издаване на РД жалбоподателят е начислил ДДС в размер на 7 064,47 лв., но органите по приходите са приели, че е дължим ДДС в размер на 9 857,33 лв. върху цялата стойност на актива - 49 286,67 лв.

На основание чл.86, ал.1 и 2 ЗДДС ревизията е доначислила ДДС в размер на 2 792,86 лв. (9 857,33 лв. - 7 064,47 лв.) за м.август 2018 г., като е определила и лихва за забава.

б/ на В. П., като дължимият ДДС е начисляван ежемесечно с издаване на фактура. Жалбоподателят е представил Договор за лизинг от 08.07.2020 г. с определена цена на придобиване 37 000 лв. През 2020 г. жалбоподателят е отчетел приход в размер на 37 000 лв. съгласно данните от сметка 702-Приходи от услуги.

Ревизията е приела, че е извършено фактическо предоставяне на автомобила на 08.07.2020 г., като лизингополучателят има право да придобие лизинговата вещ след изтичане на договора. Съгласно клаузите на договора продавачът е прехвърлил на купувача значителни рискове и изгоди, свързани със собствеността на автомобила. Направен е извод, че на 08.07.2020 г. е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл.6, ал.2, т.2 ЗДДС и ревизираното лице е следвало да начисли ДДС в размер на 7 400 лв. върху данъчна основа 37 000,00 лв. Ревизията е приела, че съгласно чл.25, ал.3, т.1 ЗДДС данъчното събитие възниква на датата на фактическото предоставяне на стоката и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли, като съгласно чл.26, ал.2 ЗДДС данъчната основа се определя на базата на всичко, което включва възнаграждението, получено от или дължимо на доставчика във връзка с доставката, от получателя или от друго лице, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. Така е възникнало задължение за начисляване на ДДС в размер на 7 400 лв. върху цялата стойност на актива - 37 000 лв. Към датата на издаване на РД жалбоподателят е начислил ДДС в размер на 2 787,95 лв.

На основание чл.86, ал.1 и 2 ЗДДС за данъчен период м.юли 2020 г. е доначислен ДДС в размер на 4 435,95 лв. (7 400 лв. - 2 787,95 лв., като са определена и лихва за забава.

в/ на „Ню медикъл“ ЕООД, като дължимият ДДС е начисляван ежемесечно с издаване на фактура. Сключен е Договор за финансов лизинг № 001/18.05.2018 г. Автомобилът е закупен преди изтичането на договора за лизинг с Договор за продажба на МПС от 06.08.2019 г.

Ревизията приела, че се касае за доставка при условията на финансов лизинг, и на основание чл.86, ал.1 и 2 ЗДДС за ревизираното лице е възникнало задължение за начисляване на ДДС в размер на 9 666,66 лв. върху цялата стойност на актива - 48 333,33 лв., за данъчен период м.май 2018 г. Към датата на издаване на РД начисленият ДДС от ревизираното лице е в по-голям размер, което се дължи на факта, че една от фактурите е включена в дневника за продажби два пъти.

Ревизията е приела, че се дължи лихва за забава в размер на 779,75 лв., считано от датата на подаването на СД за м.май 2018 г., когато е следвало да бъде начислен ДДС, до датата на подаване на СД за периода, когато е извършено начисляването на ДДС от жалбоподателя - 06.08.2019 г.

В частта по ЗКПО ревизията е направила следните констатации, относими към настоящото съдебно оспорване:

1. Жалбоподателят е осчетоводил два пъти като текущ разход сумата 187,50 лв. по фактура № [ЕГН]/29.07.2020 г., издадена от „Силвър стар ритейл“ ЕАД за продаден автомобил на лизинг на Д. К. по Договор за лизинг от 2020 г. със „Силвър стар ритейл“ ЕАД.

На основание чл.26, ал.2 и чл.10, ал.1 ЗКПО ревизията не е признала за данъчни цели осчетоводен разход от дружеството в размер на 187,50 лв., представляващ данъчната основа на спорната фактура. Тъй като данъчната основа за облагане е формирана по чл.122 ДОПК, е извършено намаление на отчетените от дружеството разходи за 2020 г. със сумата 187,50 лв.

2. Жалбоподателят е закупил три мобилни апарата от „А1 България“ ЕООД и „БТК“

ЕАД. В данъчния амортизационен план и счетоводния амортизационен план на дружеството са заведени 6 мобилни телефона, за които е начисляван разход за амортизация по сметка 603-Разходи за амортизации. В хода на ревизията задълженото лице е дало обяснение, че мобилните телефони се използват от управителя във връзка с дейността на „Хит ауто БТ“ ЕООД. Жалбоподателят е посочил, че през 2019 г. са заведени шест телефони, като е начислена амортизация в общ размер 2 310,77 лв.

На основание чл.26, т.1 ЗКПО ревизията не е признала за данъчни цели разходите, несвързани с дейността и при формиране на данъчната основа по чл.122 ДОПК същата е намалена с разходите за амортизация за пет от мобилните телефони, а за един от тях разходите за амортизация са признати. Предвид факта, че най-благоприятно за ревизиращото лице би било да се признаят разходите за амортизация, които са в най-голям размер, са признати тези в размер на 762,09 лв. за телефон с инв.№ 0028.

При формиране на данъчната основа по чл.122 ДОПК за 2018 г. същата е намалена с разходите за амортизация на останалите телефони, в размер на 1 727,56 лв. за 2018 г., за 2019 г. - в размер на 1 548,68 лв. и за 2020 г. - в размер на 2 001,31 лв.

3. С Договор за лизинг на МПС № 006/2020 от 11.09.2020 г. жалбоподателят е предоставил при условията на финансов лизинг автомобил М. на Д. К., като сумата по договора е в размер на 65 032,80 лв., а по счетоводни данни е признат приход през 2020 г. в размер на 60 000 лв. В хода на ревизията К. е представила договора за лизинг, както и платежни документи за извършени плащания. Ревизираното лице е представило погасителен план, както и счетоводна хронология относно осчетоводяване на лизинговите вноски и признатият приход.

Позовавайки се на СС 18 и на чл.78 ЗКПО, ревизията е приела, че следва счетоводният финансов резултат да се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от задълженото лице. При формиране на данъчната основа по чл.122 ДОПК за 2020 г. отчетените от дружеството приходи са увеличени със сумата 5 032,80 лв. и съответно намалени с отчетната стойност на продаденото МПС - 8 461,33 лв., който е отписан от дружеството през 2019 г. С тази стойност през 2019 г. е извършено намаление на разходите за 2020 г. в съответствие със СС-18 и с оглед съпоставимостта на приходите и разходи.

Недоволен от издадения му ревизионен акт, жалбоподателят го е **оспорил по административен ред** и с Решение № 872/06.06.2022 г. на Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП същият е

1.Отменен в оспорената част на извършените корекции по ЗДДС за м.декември 2020 г., ведно с лихва за забава от 45,75 лв.

2.Изменен в оспорената част по ЗДДС, както следва: за м.декември 2019 г., като от ДДС за внасяне 93 334,47 лв., е определен на ДДС за внасяне в размер на 93 132,08 лв.; за м.януари 2020 г., като от ДДС за внасяне 70 502,83 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 67 705,90 лв., ведно със съответните лихви за забава; както и в оспорената част на извършените корекции по ЗКПО за задължения за корпоративен данък за 2018 г., като от корпоративен данък за внасяне 5 802,76 лв. е определен на корпоративен данък в размер на 5 079,28 лв., за 2019 г., като от корпоративен данък за внасяне 13 430,94 лв. е определен на дължим корпоративен данък в размер на 6 118,33 лв., ведно със съответните лихви за забава, и за 2020 г., като от корпоративен данък за внасяне 22 171,72 лв., е определен на дължим корпоративен данък в размер на 11 598,44 лв., като след приспадане на внесените авансови вноски и данъка по годишната данъчна декларация остава надвнесен данък в размер на 123,97 лв.

3.Потвърден в оспорената част на определената лихва за забава в размер на 779,75 лв. за м.май 2018 г. и определената лихва за забава в размер на 2 218,52 лв. за м.декември 2020 г.

Ревизионният акт се обжалва по съдебен ред именно в частта, в която е потвърден и изменен при административното обжалване.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха следните **писмени доказателства**:

Представени от ответника: Заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г., доказателства за връчване на ЗВР № Р-22221021003035-020-001/ 27.05.2021 г. на "Хит ауто БГ" ЕООД, пояснение относно обстоятелството въз основа на кои констатации на ревизията и за кои суми с неговото Решение № 872/06.06.2022 г. е извършено изменение на РА № Р-22221021003035-091-001/15.03.2022 г. в частта по ЗКПО, становище относно размера на задълженията по РА и лихвите.

Представени от ТД на НАП-гр.С.: доказателства от електронно издадени документи в ИС „Контрол“ - РД, ЗВР, ЗИЗВР, РА.

Представени от доставчика на удостоверителни услуги "Борика" АД - информация за органи по приходите, на които са издадени квалифицирани електронни подписи: Д. Б. К., М. П. Г.-Н., С. Й. В., Г. Д., П. Д., Т. Й. Т., Р. С., Г. Д..

В хода на съдебното производство беше допусната **съдебно-счетоводна експертиза** с в.л. Г. З., която даде заключение по следните въпроси:

Поставени от Съда:

I. По ДОПК:

1. За кои публични задължения е приложена специалната разпоредба на чл.122 ДОПК и какво числово изражение са намерили тези констатации в таблицата на РА.

2. Има ли извършено данъчно облагане и по съответните материални закони за прекия и косвения данък, извън реда на чл.122 ДОПК.

II. По ЗДДС.

A. Относно облагане маржа на цената за продадени автомобили втора употреба:

1. за кои доставки ревизията е доначислила ДДС и в какъв размер, какви документи са издадени във връзка с тях, има ли издадени съпътстващи документи, като договори, протоколи или др.подобни; какво счетоводно отражение са намерили посочените документи при жалбоподателя.

2. упражнил ли е право на данъчен кредит при придобиването на автомобилите, а в случай че не е упражнил – на какво основание.

3. начислил ли е ДДС при продажбите на въпросните автомобили, в какъв размер и отчел ли е приходи от продажбите.

4. чуждестранните лица, от които са придобити автомобилите, били ли са регистрирани за целите на ДДС в друга държава членка.

5. чуждестранните лица, от които са придобити автомобилите, начислили ли са ДДС при продажбата им на жалбоподателя; същият начислил ли е ДДС при придобиването им.

6. какво е било предназначението на придобитите автомобили.

7. дали процесните автомобили са били заведен като ДМА при него; заплащани ли са за същите данъци и такси и от кои лица.

8. каква данъчна основа е приложил при продажбите на автомобилите.

9. кога и по какъв начин е уведомил приходната администрация, че ще прилага специалния ред на облагане маржа на цената.

A1. Относно начислен ДДС за фактическо предоставяне на стока:

1. какви договори за лизинг са сключени с Л. В. и на В. П., същите променени ли са впоследствие.

2. предвидено ли е прехвърляне на правото на собственост върху стоката.

3. какъв е сборът от дължимите вноски по договора за лизинг, с изключение на лихвата по чл.46, ал.1, т.1 ЗДДС.

4. каква е пазарната цена на стоката към датата на предоставянето.

5. сборът от дължимите вноски по договора за лизинг, с изключение на лихвата по чл.46, ал.1, т.1 от ЗДДС, съответства ли на пазарната цена на стоката към датата на предоставянето;

A2. Относно начислена лихва във връзка с начислен ДДС за прехвърляне на МПС по договор за лизинг:

1. кога е прехвърлена собствеността върху автомобил на "Ню медикъл" ЕООД, какви договори е имал с това лице и променени ли са впоследствие.
2. кога е трябвало да начисли ДДС за това прехвърляне.
3. в какъв размер и в кой данъчен период е начислил ДДС във връзка с прехвърляне на автомобила, по какъв начин е декларирал начисляването на данъка.
4. има ли разлика между така начисления ДДС, и данъка, начисляван върху месечните вноски по договора за лизинг; в случай на положителен отговор на какво се дължат.

Б. Относно отказаното право на данъчен кредит:

1. притежавал ли е данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред.
2. доставките използвани ли са за целите на независимата му икономическа дейност.
3. упражнявал ли е правото само еднократно за всяка една фактура.

В. Относно начислената лихва за ВОП

1. издал ли е протокол по чл.117 ЗДДС, отразил ли го е в счетоводството си и в отчетните си регистри и в кой данъчен период го е включил.
2. доставката укрита ли е, данни за нея са налични ли са в счетоводството на получателя.

Г. Относно корекцията на ползван данъчен кредит във връзка с продажбата на недвижим имот (магазин)

1. ползвал ли е кредит при придобиване на имота, изцяло или пропорционално на бъдещото му използване, в кой данъчен период и в какъв размер.
2. по какъв начин доставчикът е оповестил избора си доставката да е облагаема.
3. редовно ли е водено счетоводството на доставчика.
4. имотът представлява ли дълготраен актив, заведен ли е като такъв при него.
5. възнамерявал ли е да го използва в рамките на независимата си икономическа дейност за доставки, за които има право на данъчен кредит или и за такива без право на данъчен кредит, или пропорционално, и къде е отразено това.
6. начислил ли е ДДС при продажбата на имота, в какъв размер и за кой данъчен период.

III. По ЗКПО

В какъв размер са определените задължения по ЗКПО за всяка една от ревизираните години и въз основа на кои констатации съгласно номерацията им в РД са формирани. Внесени ли са изменения в същите констатации с издадения РА, както и с Решение № 872/06.06.2022 г. на Директора на Д"ОДОП". При кои констатации е установено наличие на разходи, които не са несвързани с дейността, които са документално необосновани и извършени с цел отклонение от данъчно облагане.

IV. Редовно ли е водено счетоводството на жалбоподателя.

Поставени от жалбоподателя:

1.1. В какъв размер са получените приходи по следните сделки:

- през 2020 г. по Договор за наем от 03.01.2020 г. между „Хит ауто БТ“ ООД и „Премиум адвъртайзинг“ за предоставяне на терен за поставяне на билбордове,
- през 2020 г. по Договор за лизинг от 11.09.2020 г. между „Хит ауто БТ“ ООД и Д. К.,
- през 2019 г. по Договор за лизинг от 18.12.2019 г. между „Хит ауто БТ“ ООД и МЦ „Дървото на живота“.

1.2. Осчетоводени ли са надлежно всички получени приходи в счетоводството на „Хит ауто БТ“ ООД, включени ли са във финансовия резултат и за коя година, съответно начислени и платени ли са дължимите данъци за тях.

2. Във връзка с получени доставки на автомобили от Германия и Нидерландия до България съгласно справка-таблица, изготвена в отговор на ИПДПОЗЛ № Р-22221021003035-040-003/20.10.2021 г.:

2.1. Осчетоводени ли са надлежно разходите за получените автомобили.

2.2. Заприходени ли са като активи в счетоводството на „Хит ауто БТ“ ООД и съответно на коя дата.

2.3. Отразени ли са в счетоводството на жалбоподателя последващи сделки - доставки или услуги с всеки един от получените автомобили и съответно какви?

3. Какъв е размерът на прихода, осчетоводен по Договор за лизинг на МПС № 006/2020 от 11.09.2020 г. между „Хит ауто БТ“ ООД и Д. К..

3.1. Кой счетоводен стандарт е приложен за приходи от договори за лизинг.

3.2. Кой счетоводен стандарт е приложен от страна на Хит ауто БТ“ ООД.

3.3. Осчетоводени ли са надлежно всички получени приходи в счетоводството на „Хит ауто БТ“ ООД, включени ли са във финансовия резултат, съответно начислено и платени ли са дължимите данъци за тях.

4. Отразени ли са в счетоводството на жалбоподателя приходи от договори за лизинг с Л. В. и В. П. и в какъв размер. Начислени ли са всички дължими данъци - какви, в какъв размер и в кой момент.

5. Отразени ли са в счетоводството на жалбоподателя приходи от договор за лизинг с НЮ МЕДИКЪЛ ЕООД. Начислени ли са всички дължими данъци- какви, в какъв размер и в кой момент.

6. По отношение на следните доставки:

Продажба на „А. А8“ с ф-ра № 767/01.11.2019 г. на „ОББ Интерлийз“ ЕАД за 136 908,10 лв., закупен от „Корполейшън конструктор“ с ф. [ЕГН]/26.09.19 г. за 60 000 евро - 117349,68 лв.

Продажба на „М.“ с ф-ра № 642/15.01.2018 г. за 46 000 лв. на Б. М., закупен от Е. Й. и В. Й. с Договор за покупко-продажба от 11.12.2017 г. за 45 000 лв.

Продажба на „М.“ с ф-ра № 698/01.06.2018 г. за 25 230,20 лв. на Levent T., придобит чрез замяна на друг автомобил от Е. Б. съгласно Договор за замяна от 11.05.2017 г.

Продажба на „БМВ 760 LI“ с ф-ра № 775/18.12.2019 г. за 222 965 лв. на А. К., закупен с Договор за покупко-продажба от 30.11.2018 г. от Посолство на Държавата Катар в Република България за 166 000 лв., на стойност 50 000 лв.

Продажба на „М.“ на Д. К. за 65 032,80 лв. Договор за лизинг от 11.09.2020 Г., закупен от „Корполейшън конструктор“ с ф-ра № 205/08.07.2020 г.,

6.1. Осчетоводени ли са надлежно придобиванията на МПС? Начислени ли са всички дължими данъци - какви, в какъв размер и в кой момент.

6.2. Осчетоводени ли са надлежно последващите продажби на МП ли са всички дължими данъци и кой ред задълженото лице е избрало за облагането им.

7. По отношение на продажбата на недвижим имот (магазин), осчетоводено ли е надлежно придобиването му и по коя счетоводна сметка е заприходен.

7.1. Начислени ли са всички дължими данъци при придобиването му - какви, в какъв размер и в кой момент.

7.2. Начислени ли са всички дължими данъци при продажбата му - какви, в какъв размер и в кой момент.

8.1. Какъв е размерът на публичните задължения по периоди и по вид, така, както са отменени, изменени и потвърдени с Решение № 872/06.06.2022 г. на Директора на ОДОП-С..

8.2. Какъв е размерът на дължимите лихви, изчислени към 15.03.2023 г. върху установените и потвърдените задължения с Решение № 872/06.06.2022 г. на Директора на ОДОП-С..

Съдът намира, че не следва да обсъжда експертното заключение, тъй като констатира тежък порок на издадения административен акт, мотивите за което са изложени по-долу.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

По силата на чл.160, ал.2 ДОПК Съдът преценява законосъобразността и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на същия, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, дори и да не са наведени доводи за

неговата нищожност, а в случая са налице такива. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира оспореният ревизионен акт за нищожен, съображенията за това са следните:

Ревизионен акт № Р-22221021003035-091-001/15.03.2022г. е издаден като електронен документ, подписан с професионални КУКЕП на неговите издатели и съгласно чл.3, ал.2 ЗЕДЕУУ отговаря на предвидената в закона форма, като в тази връзка са представени доказателства за валиден КУКЕП, включително установено и от СКТЕ по делото. Мотивиран е с констатациите, изложени в РД, който на основание чл.120, ал.2 ДОПК е негова неразделна част. Съдържа разпоредителна част в табличен вид с посочени вид, основание и размер на установените задължения. Следователно от формална страна РА е издаден в предвидената от закона писмена форма и има законово изискуемото съдържание. Същият обаче е издаден от некомпетентни органи по приходите.

Оспореният РА е издаден от Д. Б. К., Началник отдел "Ревизии" при ТД на НАП-гр.В. – орган, възложил ревизията; и М. П. Г.-Н., гл.инспектор по приходите при ТД на НАП-гр.В. – ръководител на ревизията. Безспорно е, че към датата на издаване на РА издателите му са служители на ТД на НАП-гр.В.. Не е спорно от друга страна, че ревизираното лице от момента на възлагане на ревизията до нейното приключване с издаване на РА е със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], ул.493 №5.

Съгласно разпоредбата на чл.7, ал.1 ДОПК актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция. На основание чл.8, ал.1, т.1 ДОПК компетентна териториална дирекция на НАП относно производствата по този кодекс по отношение на юридическите лица е ТД на НАП, където е седалището и адресът на управление на юридическите лица. Седалището и адресът на управление на ревизираното лице е в [населено място], следователно в случая компетентна е ТД на НАП-гр.С..

Основен принцип при провеждането на ревизионно производство е, че процесуалните действия се извършват от органи по приходите от компетентната териториалната дирекция, в случая по седалище и адрес на управление на юридическото лице. Изключенията от това правило са изчерпателно изброени и към тях се пристъпва при наличие на определени в закона предпоставки.

Предвиденото в нормата на чл.12, ал.6, изр. първо ДОПК изключение от общото правило за определяне на компетентния орган определя, че правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от Изпълнителния директор на НАП или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. В тази връзка в чл.10, ал.8 ЗНАП е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминават в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. С изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр.105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г., е приета нова норма в разпоредбата на чл.10, ал.9 ЗНАП, която предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл.8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

По делото са представени Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на Заместник-изпълнителния директор на НАП, издадена при условията на делегация съгласно Заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г. и Заповед № З-ЦУ-1954/27.05.2021 г. на Заместник-изпълнителния директор на НАП, с които са дерогирани общите правила за териториална компетентност на органите по приходите. Със Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на основание чл.12, ал.6

ДОПК е определено, че не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК относно териториално компетентния орган за извършване на ревизии по отношение на Д. Б. К. и М. П. Г.-Н..

Със Заповед № 3-ЦУ-1954/27.05.2021 г. на Заместник-изпълнителния директор на ЦУ на НАП на основание чл.10, ал.9 ЗНАП е разпоредено контролните производства да бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в Заповед № 3-ЦУ-1659/05.05.2021 г., по отношение на посочени в приложение към заповедта задължени лица, включително и по отношение на "Хит ауто БТ" ЕООД. Със Заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С. възложителят на ревизията е оправомощен като компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК. Разпоредбата на чл.10, ал.9 ЗНАП обаче изисква освен да се определят със заповед на Изпълнителния директор компетентните органи, за които не се прилагат чл.7 и чл.8 ДОПК, също така и да бъде обоснована причината, която налага на органи по приходите при ТД на НАП-гр.В. да се възлага извършване на ревизия на юридическо лице, със седалище и адрес на управление в [населено място]. Такива мотиви изцяло липсват и в посочените заповеди на Изпълнителния директор на НАП и Заместник-изпълнителния директор на НАП, така и в издадените в хода на ревизията официални документи, поради което Съдът счита, че не е спазено изискването на закона да бъде посочена необходимостта, наложила прилагането на чл.10, ал.9 ЗНАП. Нормата като изключение от общия принцип следва да се тълкува стриктно, а не разширително, тоест следва да се допуска отклонение от общите правила за компетентност на органите единствено в изключителни случаи и при доказана необходимост от това. В конкретния случай липсата на такава обосновка е достатъчна, за да бъде направен извод за неизпълнение от страна на ревизиращия екип на формалното изискване на нормата на чл.10, ал.9 ДОПК за отклоняване от общата териториална компетентност на органите по приходите, визирана в чл.7 и чл.8 ДОПК.

Това води несъмнено до извод за провеждане на ревизията и издаване на РА от некомпетентни органи. В този смисъл е утвърдената съдебна практика на ВАС в Решение № 4425 от 26.04.2023 г. по адм.дело № 7761/2022 г., Решение № 13222 от 23.12.2021 г. по адм.дело № 3212/2021 г., Решение № 463 от 14.01.2021 г. по адм.дело № 8918/2020 г., Решение № 1456 от 03.02.2021 г. по адм.дело № 10482/2020 г., Решение № 2679 от 26.02.2021 г. по адм.дело № 11773/2020 г., Решение № 11678 от 17.11.2021 г. по адм.дело № 2837/2021 г., Решение № 7579 от 19.06.2024 г. по адм.дело № 3782/2024 г.

Липсата както на материална, така и на териториална компетентност на административния орган е съществен порок на акта, който води до изначална липса на такъв, т.е. до нищожност. В случая се касае за порок, който не може да бъде отстранен. За наличието му Съдът следи служебно независимо от това дали жалбоподателят се е позовал на него. При констатиране на порок, водещ до нищожност на обжалвания акт, нищожността следва да бъде обявена с решението на съда, тъй като преценката за това е част от предметните предели на съдебната проверка - чл.172, ал.2 АПК.

Предвид изложеното ревизионният акт следва да бъде прогласен за нищожен. След прогласяване на нищожността му, на основание чл.160, ал.5 ДОПК вр. чл.173, ал.2 АПК преписката следва да бъде изпратена на Директора на ТД на НАП-гр.С., при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Изходът на спора определя като основателна заявената от жалбоподателя претенция за заплащане на разноски по делото съгласно представени списък на л.331. Ответникът следва да заплати на жалбоподателя съдебно-деловодни разноски в общ размер на 8 350 лв., от които 50 лв. заплатена държавна такса; 6 600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение; 1 700 лв. депозит за ССЕ.

Така мотивиран и на основание чл.160 от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА нищожността на Ревизионен акт № Р-22221021003035- 091-001/15.03.2022 г., в частта, потвърдена и изменена с Решение № 872/06.06.2022 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, относно определените на "Хит ауто БТ" ЕООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], ул.493 №5, ЕИК по Булстат:[ЕИК], задължения за ДДС в намаления им общ размер 160 837,98 лв. ведно с лихви от 852,09 лв.; за лихви за ДДС в потвърдения им общ размер 2 998,27 лв.; за корпоративен данък за 2018 г. в намаления му размер 5 079,28 лв. ведно с лихва от 51,83 лв., за 2019 г. в намаления му размер 6 118,33 лв. ведно с лихва от 198,55 лв., и за 2020 г. в намаления му размер 11 598,44 лв. без лихва.

ОСЪЖДА дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП да заплати на "Хит ауто БТ" ЕООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], ул.493 №5, ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски по делото в размер на 8 350 лв. /осем хиляди триста и петдесет лева/.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на ТД на НАП-гр.С..

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: